

Ændringsforslag L48 med bemærkninger

Ændringsforslag

Af transportministeren, tiltrådt af:

Til § 3

1) I *stk. 1* udgår: ”eller sommerhusområde”.

[Ændring af lovens anvendelsesområde]

2) *Stk. 2* affattes således:

”*Stk. 2.* Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at byreglerne også skal finde anvendelse i

1) sommerhusområder, jf. lov om planlægning,

2) afgrænsede områder i landzone, jf. lov om planlægning, når disse områder har bymæssig karakter, eller der i disse områder forventes en byudvikling, som gør det hensigtsmæssigt, at byreglerne finder anvendelse.”

[Ændring af lovens anvendelsesområde]

Til § 4

3) *Stk. 2* udgår.

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 1]

Til § 5

4) Ordene ”samt § 4, stk. 2,” udgår.

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 1]

Til § 7

5) Efter stk. 3 indsættes som nye stykker:

”Stk. 4. Hvis kommunalbestyrelsen kræver et privat areal, jf. stk. 1, belyst af hensyn til offentlighedens færdsel, skal kommunen dog afholde udgifterne hertil.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at kommunen afholder udgifter til anlæg, forbedring og drift af vejbelysning, hvis almene, offentlige hensyn taler derfor.”

[Kommunernes afholdelse af udgifter til belysning af visse private arealer]

Til § 20

6) I stk. 1 ændres ”94” til: ”91”.

[Redaktionel ændring]

Til § 21

7) Som nyt stk. 5 indsættes:

”Kommunalbestyrelsen skal sikre, at arbejder, som kommunen sørger for at udføre for de vedligeholdelsesforpligtedes regning, jf. stk. 1-4, udføres billigst muligt. De vedligeholdelsesforpligtede kan forlange, at kommunalbestyrelsen fremlægger dokumentation herfor.”

[Krav med hensyn til arbejder som kommunen sørger for at udføre]

Til § 35

8) Stk. 1 affattes således:

”§ 35. Kommunalbestyrelsen skal offentliggøre:

- 1) udfærdigede vejfortegnelser, jf. § 25, og
- 2) godkendte og foretagne vejudlæg samt tildelte vejrettigheder, jf. §§ 26, 27 og 31.”

[Redaktionel ændring]

Til § 40

9) I stk. 4 ændres ”ham” til: ”denne”.

[Redaktionel ændring]

Til § 45

10) Efter stk. 6 indsættes som nyt stykke:

”Stk 7. Hvis der er tale om istandsættelse af en privat fællesvej i sommerhusområde, som andre grundejere end de vedligeholdelsesforpligtede, jf. § 44, har vejret til og nødvendigvis må benytte som adgang for deres ejendomme, skal kommunalbestyrelsen bestemme, at arbejdet skal udføres som et samlet arbejde, jf. § 55, stk. 1.”

[Istandsættelse af visse private fællesveje i sommerhusområder]

Til § 49

11) I *stk. 1* indsættes efter ”§ 51”: ”, jf. dog stk. 2-7”.

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 10]

12) I *stk. 3* indsættes efter ”fordeles”: ”, medmindre disse grundejere inddrages i udgifterne til istandsættelsen efter stk. 7”.

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 10]

13) Efter stk. 6 indsættes som nyt stykke:

”Stk. 7. Kommunalbestyrelsen fordeler udgifterne til et samlet arbejde på veje omfattet af § 45, stk. 7, mellem de vejberettigede grundejere i forhold til deres brug af vejen.”

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 10]

Til § 53

14) Efter stk. 2 indsættes som nyt stykke:

”Stk. 3. Transportministeren fastsætter nærmere regler om fordeling af det i stk. 1 nævnte administrationstillæg, herunder om at kommunalbestyrelsen ved fordelingen af administrationstillægget skal tage hensyn til, om og i hvilket omfang den enkelte bidragspligtige grundejer ved medlemskab af en grundejerforening eller på anden måde, har medvirket til at reducere udgifterne til administration af det pågældende arbejde, således at disse grundejere kan pålægges en forholdsmæssig mindre andel.”

[Fordeling af administrationstillæg ved samlede arbejder]

Til § 55

15) Efter stk. 4 indsættes som nyt stykke:

”*Stk. 5.* Kommunalbestyrelsen skal sikre, at arbejder, som kommunen sørger for at udføre for de vedligeholdelsesforpligtedes regning, jf. stk. 1-4, udføres billigst muligt. De vedligeholdelsesforpligtede kan forlange, at kommunalbestyrelsen fremlægger dokumentation herfor.”

[Krav med hensyn til arbejder som kommunen sørger for at udføre]

Til § 58

16) Stk. 2 og 3 udgår, og i stedet indsættes:

”*Stk. 2.* Hvis vedligeholdelsespligtige grundejere, der ved en fordeling efter reglerne i § 49 er eller vil kunne blive pålagt at afholde mindst to tredjedele af de samlede udgifter til en privat fællesvejs istandsættelse, anmoder kommunen om det, skal kommunen gennemføre trafiktællinger til belysning af, hvor stor en del af den motorkørende færdsel på vejen, der er almen færdsel. Det gælder dog ikke, hvis der er gået mindre end 4 år, siden kommunen sidst har foretaget sådanne trafiktællinger efter anmodning fra grundejerne.

Stk. 3. Hvis trafiktællinger, jf. stk. 2, viser, at den gennemgående motorkørende færdsel på vejen udgør mere end 50 pct. af den samlede motorkørende færdsel, skal kommunalbestyrelsen optage vejen som offentlig, jf. § 23 i lov om offentlige veje, eller gennemføre færdselsregulering, der nedbringer den gennemgående motorkørende færdsel på vejen, så den udgør mindre end 50 pct. af den samlede motorkørende færdsel.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan som betingelse for at iværksætte trafiktællinger, jf. stk. 2, stille krav om, at ansøgerne afholder udgifterne til trafiktællingerne, hvis disse viser, at den gennemgående motorkørende færdsel udgør mindre end 25 pct. af den samlede motorkørende færdsel på vejen.”

[Kommunernes forpligtelse til at optage private fællesveje som offentlige]

Til § 61

17) I *stk. 4* ændres ”§ 53” til: ”§§ 53-55”.

[Redaktionel ændring]

Til § 98

18) I stk. 1, nr. 1) udgår ”§ 27, stk. 1,”

[Fjernelse af strafhjemmel for overtrædelse af § 27, stk. 1, om godkendelse af vejudlæg]

Bemærkninger:

Til nr. 1-4

I forbindelse med høringen af lovforslaget er Transportministeriet blevet opmærksom på, at den foreslåede ændring, hvorefter sommerhusområder som udgangspunkt skal administreres efter byreglerne, kan have u hensigtsmæssige konsekvenser for grundejerne i sommerhusområderne. Det foreslås derfor, at den gældende ordning videreføres, således at udgangspunktet for sommerhusområder er, at de administreres efter landreglerne, men at kommunerne konkret kan beslutte, at byreglerne skal finde anvendelse.

Til nr. 5

Det fremsatte lovforslag indeholder i § 7, stk. 1-3, bestemmelser, hvorefter kommunalbestyrelsen i byområder kan bestemme, at private arealer, der benyttes som offentligt tilgængelige færdselsarealer, herunder parkerings- og gårdarealer, skal holdes belyst, og kan bestemme, at kommunen sørger for belysningen på ejernes vegne og for ejernes regning.

Efter forslagets § 59, stk. 1-3, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at private fællesveje i byområder skal holdes belyst for de vejberettigede grundejeres regning. For så vidt angår private fællesveje foreslås det fremsatte lovforslags § 59, stk. 4 ændret, således at kommunen skal afholde udgifterne, hvis den kræver en privat fællesvej belyst af hensyn til den almene færdsel på vejen, og i § 59, stk. 5, foreslået, at kommunalbestyrelsen kan bestemme, at kommunen afholder udgifterne, hvis almene, offentlige hensyn taler derfor.

Det vurderes, at der for så vidt angår private arealer så meget desto mere bør være tale om, at kommunen skal afholde udgifterne til anlæg, forbedring og drift, hvis et privat areal kræves belyst af hensyn til offentlighedens brug af arealet til færdsel. Derfor foreslås det, at der i § 7 som et nyt stk. 4 indsættes en bestemmelse svarende til forslagets § 59, stk. 4.

Hensigten hermed er at sikre de private ejere imod at skulle afholde udgifter til belysning, som kommunen kræver af hensyn til offentlighedens brug af arealet til færdsel.

Samtidig vurderes det, at der også for så vidt angår private arealer bør gives hjemmel for kommunerne til i øvrigt at afholde udgifterne til belysning af disse, hvis kommunen vurderer, at almene, offentlige hensyn taler herfor. Det foreslås derfor, at der i § 7 som et nyt stk. 5 indsættes en bestemmelse svarende til forslagets § 59, stk. 5.

Til nr. 6, 8, 9 og 17

Der er tale om redaktionelle ændringsforslag.

Til nr. 7

Efter lovforslagets § 13 er de grundejere, der er forpligtet hertil i henhold til aftaler el. lign. og hvis sådanne aftaler ikke findes, de vejberettigede grundejere i forhold til deres brug af vejen forpligtet til at holde en privat fællesvej i god og forsvarlig stand i forhold til færdslen på vejen.

Hvis de pågældende grundejere ikke af egen drift opfylder denne forpligtelse, kan kommunen beslutte, at vejen skal istandsættes, jf. § 15, stk. 1.

Hvis istandsættelsen har en sådan karakter eller et sådant omfang, at det ikke anses for hensigtsmæssigt at lade de vedligeholdelsesforpligtigede udføre arbejdet som enkeltstående arbejder, *kan* kommunalbestyrelsen bestemme, at arbejdet skal udføres som et samlet arbejde, jf. § 15, stk. 3, ligesom kommunalbestyrelsen *skal* bestemme, at en istandsættelse skal udføres som et samlet arbejde, hvis flere veje, der udgør en færdselsmæssig enhed, skal istandsættes under ét, jf. § 15, stk. 4.

Det er kommunen, der sørger for udførelsen af et samlet arbejde for de vedligeholdelsesforpligtedes regning, jf. lovforslagets § 21, stk. 1.

Endvidere kan kommunen efter aftale med de vedligeholdelsesforpligtede grundejere eller et kvalificeret flertal af de vedligeholdelsesforpligtede grundejere påtage sig den fremtidige istandsættelse og vedligeholdelse af en privat fællesvej for de vedligeholdelsesforpligtedes regning, jf. lovforslagets § 21, stk. 2.

Og kommunalbestyrelsen kan, hvis en beslutning om istandsættelse efter forslaget § 20 udsættes på grund af indbringelse af spørgsmål om gyldigheden eller forståelsen af aftaler eller andre privatretlige bestemmelser om fordelingen af vedligeholdelsesbyrden for domstolene, genoptage sagen og bestemme, hvordan vejen skal istandsættes og foreløbigt helt eller delvis sørge for arbejdets udførelse for de vedligeholdelsesforpligtedes regning, jf. § 21, stk. 3.

Endelig skal kommunen, hvis et efter forslaget §§ 15 eller 16 påbudt arbejde ikke udføres rettidigt eller på tilfredsstillende måde, sørge for, at det manglede arbejde udføres for de vedligeholdelsesforpligtedes regning.

I sådanne tilfælde ønskes det sikret, at kommunerne sørger for, at arbejdet udføres ”billigst muligt”, og at kommunerne efter anmodning fra grundejerne kan dokumentere, at dette er tilfældet, ikke mindst hvor den pågældende kommune selv står for arbejdets udførelse. Dokumentationskravet vil kunne opfyldes ved fremlæggelse af indhentede tilbud på arbejdets udførelse fra eksterne entreprenører.

Til nr. 10-13

I forbindelse med høringen over lovforslaget er det gjort gældende, at der specielt i sommerhusområder ofte er tale om vejsystemer, der består af én stamvej (fælles tilkørselsvej) og en

række eller et net af sideveje, således at samtlige grundejere i området nødvendigvis må benytte stamvejen som adgang.

Efter lovens landregler er det de, der er forpligtet hertil i henhold til aftale eller anden privatretlig bestemmelse, der skal vedligeholde en privat fællesvej, og hvis sådanne aftaler ikke findes, de vejberettigede i forhold til deres brug af vejen. Og det er disse grundejere, kommunen kan pålægge at istandsætte og vedligeholde vejen.

Efter byreglerne påhviler vedligeholdelsen som udgangspunkt ejerne af de tilgrænsende ejendomme med vejret til vejen, ligesom det er disse grundejere, kommunen kan pålægge at istandsætte vejen, og i almindelighed kan pålægge udgifterne hertil. Andre grundejere, f.eks. grundejere ved sideveje, som bruger vejen, vil ikke i almindelighed kunne inddrages i istandsættelsen.

På den baggrund er det fundet rimeligt at foreslå særlige regler om istandsættelse af sådanne veje indsat i lovforslaget.

Det foreslås, at der i § 45, om kommunernes stillingtagen til istandsættelsesspørgsmål vedrørende private fællesveje i sommerhusområder, som administreres efter byreglerne, som et nyt stk. 7 indsættes en bestemmelse om, at kommunerne ved krav om istandsættelse af private fællesveje i sommerhusområder, som andre grundejere end de vedligeholdelsesforpligtede, jf. § 44, har vejret til og nødvendigvis må benytte som adgang for deres ejendomme, skal bestemme, at arbejdet skal udføres som et samlet arbejde, jf. § 55, stk. 1.

Endvidere foreslås der i § 49, om fordeling af udgifter til samlede arbejder, som et nyt stk. 7 indsat en bestemmelse om, at udgifterne til samlede istandsættelser af sådanne veje skal fordeles mellem samtlige vejberettigede brugere i forhold til deres brug af vejen.

Der er, ligesom ved en fordeling af udgifter til istandsættelse af private fællesveje på landet, kommunen, der skønner, i hvilket omfang de vejberettigede bruger vejen. I praksis lægges der vægt på, til hvilket formål benyttelsen finder sted, f.eks. til betjening af et sommerhus, en beboelsesejendom m.v. Herudover kan der lægges vægt f.eks. på ejendommens størrelse og især ved blinde veje på, hvor lang en strækning af vejen den vejberettigede benytter, jf. pkt. 10 i Ministeriet for offentlige arbejders cirkulære af 6. december 1985 om lov om private fællesveje. Det kan af administrative grunde ikke kræves, at kommunens skøn over omfanget af ejendommens brug af vejen skal bero på et detaljeret kendskab til de enkelte vejberettigedes brug af vejen, men alene på nogle gennemsnitsbetragtninger over, hvilken brug af vejen, der er normalt for ejendomme, af den pågældende type.

Den foreslåede ændring af § 49, stk. 3, er nødvendig som konsekvens af de foreslåede ændringer.

Til nr. 14

Det fremsatte lovforslag indeholder i § 53, stk. 1, en bestemmelse, hvorefter kommunalbestyrelsen, hvis den sørger for at udføre et istandsættelsesarbejde på de vedligeholdelsespligtiges vegne, kan medregne et administrationstillæg på højst 9 pct. af udgifterne i den udgift, disse skal afholde. Der henvises til bemærkningerne til bestemmelsen.

KL og Parcelhusejernes Landsforeningen har i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget foreslået indført en bestemmelse, der giver kommunerne hjemmel til i byområder at stille krav om

oprettelse af grundejerforeninger eller særlige vejlav med obligatorisk medlemskab og bidragspligt for de vedligeholdelsespligtige grundejere. Dette forslag er ikke medtaget i lovforslaget. Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 1.

I forbindelse med dette forslag har foreningerne givet udtryk for, at det forhold, at de vedligeholdelsespligtige grundejere er medlemmer af en grundejerforening el. lign., antages at indebære administrative fordele for kommunerne i forbindelse med afgørelser om istandsættelse og vedligeholdelse af private fællesveje.

Da der efter lovforslagets § 53, stk. 1, alene kan medregnes administrationstillæg for udgifter, som kommunen kan dokumentere at have haft til administration af det pågældende arbejde, må det - på baggrund af KL og Parcelhusejernes Landsforenings ovennævnte oplysninger - antages, at kommunens udgifter til administration i forbindelse med samlede istandsættelser er mindre, hvor grundejerne er organiseret i grundejerforeninger, end hvor dette ikke er tilfældet. Det må antages, at der også, f.eks. hvor flere grundejere lader sig repræsentere af samme repræsentant, kan være tale om mindre administrationsudgifter. Sådanne besparelser bør komme de grundejere, der som medlemmer af grundejerforeninger el. lign., eller på grund af en fælles repræsentant har skabt besparelsen, til gode.

Det foreslås derfor, at der som et nyt stk. 3 i § 53 indsættes en bestemmelse, der bemyndiger transportministeren til at fastsætte nærmere regler om fordeling af det i stk. 1 nævnte administrationstillæg, herunder om at kommunalbestyrelsen ved fordelingen af administrationstillægget skal tage hensyn til, om og i hvilket omfang den enkelte bidragspligtige grundejer ved medlemskab af en grundejerforening eller på anden måde, har medvirket til at reducere udgifterne til administration af det pågældende arbejde, således at disse grundejere kan pålægges en forholdsmæssig mindre andel.

Hermed er det hensigten at skabe et incitament for grundejerne til at oprette eller blive medlemmer af allerede eksisterende grundejerforeninger eller vejlav eller på anden måde at organisere sig med henblik på at lette kommunernes administration i forbindelse med afgørelser om istandsættelse af private fællesveje.

Til nr. 15

Efter lovforslagets § 44 skal ejerne af de ejendomme, der grænser til en privat fællesvej og har vejret til den, holde vejen i god og forsvarlig stand i forhold til færdsels art og omfang.

Hvis de pågældende grundejere ikke af egen drift opfylder denne forpligtelse, kan kommunen beslutte, at vejen skal istandsættes, jf. § 45, stk. 2.

Hvis istandsættelsen har en sådan karakter eller et sådant omfang, at det ikke anses for hensigtsmæssigt at lade de vedligeholdelsesforpligtigede udføre arbejdet som enkeltstående arbejder, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at arbejdet skal udføres som et samlet arbejde, jf. § 45, stk. 4, ligesom kommunalbestyrelsen skal bestemme, at en istandsættelse skal udføres som et samlet arbejde, hvis andre end ejerne af de til tilgrænsende ejendomme med vejret skal deltage i udgifterne, jf. § 45, stk. 5, eller hvis flere veje, der udgør en færdselsmæssig enhed, skal istandsættes under ét, jf. § 45, stk. 6.

Det er kommunen, der sørger for udførelsen af et samlet arbejde for de vedligeholdelsesforpligtedes regning, jf. lovforslagets § 55, stk. 1.

Endvidere kan kommunen efter aftale med de vedligeholdelsesforpligtede grundejere eller et kvalificeret flertal af de vedligeholdelsesforpligtede grundejere påtage sig den fremtidige istandsættelse og vedligeholdelse af en privat fællesvej for de vedligeholdelsesforpligtedes regning, jf. lovforslagets § 55, stk. 2 og 3.

Endelig skal kommunen, hvis et efter forslaget §§ 45 eller 46 påbudt arbejde ikke udføres rettidigt eller på tilfredsstillende måde, sørge for, at det manglede arbejde udføres for de vedligeholdelsesforpligtedes regning.

I sådanne tilfælde ønskes det sikret, at kommunerne sørger for, at arbejdet udføres ”billigst muligt”, og at kommunerne efter anmodning fra grundejerne kan dokumentere, at dette er tilfældet, ikke mindst hvor den pågældende kommune selv står for arbejdets udførelse. Dokumentationskravet vil kunne opfyldes ved fremlæggelse af indhentede tilbud på arbejdets udførelse fra eksterne entreprenører.

Til nr. 16

Det fremsatte lovforslag indeholder i § 58, stk. 2, en bestemmelse, hvorefter kommunalbestyrelsen i byområder – hvis den afslår grundejernes anmodning om godkendelse af afspærring af en privat fællesvej, fordi vejen er af væsentlig betydning for den almene færdsel – efter anmodning fra grundejerne skal optage vejen som offentlig, hvis den gennemgående motorkørende færdsel på vejen udgør mere end 50 pct. af den samlede motorkørende færdsel.

Lovforslaget indeholder endvidere i § 58, stk. 3, en bestemmelse, hvorefter kommunalbestyrelsen som betingelse for en anmodning om optagelse af en privat fællesvej som offentlig efter stk. 2, kan stille krav om, at ansøgeren dokumenterer, at der er enighed mellem de berørte grundejere om at ønske vejen afspærret. Kommunalbestyrelsen kan endvidere stille krav om, at ansøgeren afholder udgifter til trafiktællinger, hvis disse viser, at den gennemgående motorkørende færdsel udgør mindre end 25 pct. af den samlede motorkørende færdsel.

Det vurderes, at disse bestemmelser bør erstattes af de foreslåede nye bestemmelser i stk. 2-4.

Hermed sikres et kvalificeret flertal af de vedligeholdelsespligtige grundejere generelt en ret til hvert fjerde år at få gennemført trafiktællinger til belysning af, hvor stor en andel den gennemgående motorkørende færdsel udgør af den samlede motorkørende færdsel på en privat fællesvej, med henblik på kommunens eventuelle optagelse af vejen som offentlig eller alternativt kommunens gennemførelse af færdselsregulering, der nedbringer den gennemgående motorkørende færdsel til mindre end 50 pct. af den samlede motorkørende færdsel på vejen.

Formålet med det foreslåede stk. 4 er at undgå, at kommunerne påføres udgifter til overflødige trafiktællinger.

Der henvises i øvrig til bemærkningerne til § 58 i det fremsatte lovforslag.

Kommunen skal ved valg af færdselsregulering tage hensyn til de vejberettigedes ret til at benytte vejen som færdselsareal. Kommunen kan ikke afspærre eller etablere forbud mod færdsel på vejen på en sådan måde, at de vejberettigede ikke fortsat kan udnytte deres vejret, medmindre de har anden vejadgang, og afspærringen etableres efter aftale med de vejberettigede. Kommunen kan således ikke afspærre vejen fysisk eller ved skiltning, hvis nogen grundejer derved mister sin hidtidige adgang til offentlig vej. Kommunen skal – som ved færdselsreguleringer på private fællesveje i øvrigt – indhente politiets samtykke til reguleringen, jf. færdselslovens §§ 92, 92 a og 100.

Til nr. 18

I lovforslagets § 98, stk. 1, nr. 1) foreslås, at den, der overtræder nærmere angivne bestemmelser, herunder § 27, stk. 1, straffes med bøde.

Efter forslagets § 27, stk. 1, skal nye vejudlæg i byområder godkendes af kommunalbestyrelsen, medmindre de er udlagt efter anden lovgivning, herunder ved lokalplan, jf. forslagets § 43.

Efter forslagets § 41 må en udlagt privat fællesvej ikke anlægges eller tages i brug som privat fællesvej, før vejudlægget er godkendt efter § 27 eller de i § 43 nævnte regler.

Overtrædelse af lovforslagets § 41 er i forslagets § 98, stk. 1, nr. 1), sanktioneret med bøde.

Overtrædelse af kravet om, at private grundejeres vejudlæg skal godkendes, jf. forslagets § 27, stk. 1, er således allerede sanktioneret.

En selvstændig sanktionering af overtrædelser af § 27, stk. 1, vurderes således ikke nødvendig.